

Θεματική ενότητα
ΔΕΟ10

Eclass4U

The best Choice for you

Εκπαιδευτικό
Φυλλάδιο
1

ΑΚΑΔ. ΕΤΟΣ
2022-2023

Βασικές Έννοιες του ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α

ΚΕΦΑΛΑΙΑ [1-2- Α ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ 3^{ΟΥ}]

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ
2. Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
3. ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΔΡΑΣΗ Δ.Δ.- Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

210-5711484 6970-401981 grammateia.eclass4u@gmail.com

Καθηγήτρια : Βίκυ Βάρδα.

ΥΛΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ

Eclass4U

The best Choice for you

8	21/11/2022	27/11/2022	Διοικητικό Δίκαιο (Σ. Λύτρα, Π. Παυλόπουλου, Α. Γέροντα, Γ. Σιούτη, Σ. Φλογαΐτη, Διοικητικό Δίκαιο, 4η έκδοση, 2018) Εισαγωγή, σελ. 3-24
9	28/11/2022	4/12/2022	Διοικητικό Δίκαιο (Σ. Λύτρα, Π. Παυλόπουλου, Α. Γέροντα, Γ. Σιούτη, Σ. Φλογαΐτη, Διοικητικό Δίκαιο, 4η έκδοση, 2018) Κεφ. Πρώτο, σελ. 25-56
10	5/12/2022	11/12/2022	Διοικητικό Δίκαιο (Σ. Λύτρα, Π. Παυλόπουλου, Α. Γέροντα, Γ. Σιούτη, Σ. Φλογαΐτη, Διοικητικό Δίκαιο, 4η έκδοση, 2018) Κεφ. Δεύτερο, σελ. 57-180
11	12/12/2022	18/12/2022	Διοικητικό Δίκαιο (Σ. Λύτρα, Π. Παυλόπουλου, Α. Γέροντα, Γ. Σιούτη, Σ. Φλογαΐτη, Διοικητικό Δίκαιο, 4η έκδοση, 2018) Κεφ. Τρίτο, σελ. 209-300
12	19/12/2022	25/12/2022	Διοικητικό Δίκαιο (Σ. Λύτρα, Π. Παυλόπουλου, Α. Γέροντα, Γ. Σιούτη, Σ. Φλογαΐτη, Διοικητικό Δίκαιο, 4η έκδοση, 2018) Κεφ. Πέμπτο, σελ. 439-484

ΕΓΧΕΡΙΔΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΑΠ
(Σ. Λύτρα, Π. Παυλόπουλου, Α. Γέροντα, Γ. Σιούτη, Σ. Φλογαΐτη, Διοικητικό Δίκαιο, 4η έκδοση, 2018)

Ατζέντα Μαθήματος

ΥΛΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ Ι

/ ΙΙΙ

1. Θεμέλια η αρχή της νομιμότητας και η έννοια του κράτους δικαίου
2. Διοικητικό Δίκαιο
3. Η εξέλιξη του σύγχρονου συστήματος δημόσιας διοίκησης
4. Η έννοια της δημόσιας υπηρεσίας
5. Η νομιμότητα = (αρχική σύλληψη)
6. Η υπαγωγή της εκτελεστικής εξουσίας στο νόμο και η λειτουργία της αποκλειστικά κατά το δημόσιο δίκαιο

Αρχές

- Νομιμότητας της δημ. Διοίκησης
- Προστασίας του δημ. Συμφέροντος
- Χρηστής διοίκησης
- Δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου
- Αναλογικότητας
- Αμεροληψίας
- Ισότητας / Αξιοκρατίας
- Διαφάνειας / Αποτελεσματικότητας
- Αρχές καλής νομοθέτησης
- Δημόσια διαβούλευση / ανοικτή διακυβέρνηση

Ατζέντα Επόμενου Μαθήματος

Τα όργανα της δημόσιας διοίκησης

Δημόσια Διοίκηση

- Συλλογικά όργανα
- αρμοδιότητα
- δέσμια – διακριτική ευχέρεια
- δημ. υπάλληλος
- ευθύνη (πειθαρχική – ποινική – αστική)
- ο έλεγχος της δημ. διοίκησης

ΥΛΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ **II**
/ III

Διοικητικά Όργανα

- συλλογικό διοικητικό όργανο,
- νομική υπόσταση,
- de facto διοικητικό όργανο, αρμοδιότητα,
- δέσμια - διακριτική ευχέρεια,
- μεταβίβαση,
- συγκεντρωτικό - αποκεντρωτικό σύστημα,
- αυτοτέλεια,
- αυτοδιοίκηση,
- ιεραρχικός έλεγχος,
- διοικητικές προσφυγές

ΙΔΡΥΣΗ-ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Ατζέντα Επόμενου Μαθήματος

Διοικητικές Πράξεις

Διοικητική πράξη είναι η μονομερής πράξη της Διοίκησης, με την οποία, με μόνη τη δήλωση βούλησης ενός διοικητικού οργάνου, θεσπίζεται μια νομική ρύθμιση, δηλαδή ένας κανόνας δικαίου, στο πλαίσιο έννομων σχέσεων που διέπονται από το διοικητικό δίκαιο.

ΥΛΗ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ
III / III

- Ατομικές
- Κανονιστικές, Συστατικές Διαπλαστικές - Διαπιστωτικές, Ευμενείς – Δυσμενείς
- το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης (πριν από την έκδοση δυσμενούς ατομικής διοικητικής πράξης
- όρια
- αντιειμενικά δεδομένα), Θετικές
- Αρνητικές, Απλές
- Σύνθετες, Επαχθείς
- Επωφελείς, Ρητές
- Παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας
- (ειδική περίπτωση σιωπηρής αρνητικής πράξης).
- Προϋποθέσεις έκδοσης έγκυρης ατομικής διοικητικής πράξης
- Αρμοδιότητα του οργάνου

Eclass4U

The best Choice for you

ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

Θεμελιώδης αρχή του Συντάγματος & του διοικητικού δικαίου

= υπαγωγή κρατικής δράσης σε κανόνες δικαίου και δικαστικός έλεγχος αυτής

→ σε όλες της τις εκφάνσεις (ευρεία έννοια) και άρα

ως διοικητική δράση (κράτος δικαίου υπό στενή έννοια),

- αρχή της νομιμότητας
- δικαστικός έλεγχος διοικητικής δράσης

Η δημόσια διοίκηση απαγορεύεται να ενεργήσει εκτός ή πέρα από το νόμο και επιβάλλεται να ενεργεί σύμφωνα με το νόμο

Αρχή νομιμότητας

υπαγωγή των υποκειμένων του δικαίου στους κανόνες του δικαίου, καθώς και δικαστικό έλεγχο συμμόρφωσης με αυτούς

στο δημόσιο = ό,τι επιτάσσει ή επιτρέπει ο νόμος

στο ιδιωτικό = ό,τι δεν απαγορεύει ο κανόνας δικαίου ή δεν αντίκειται σ' αυτόν

ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Ό,τι επιτάσσει = *δέσμια αρμοδιότητα* (π.χ. άδεια πολεοδομίας για κεραιές)

Ό,τι επιτρέπει = *διακριτική ευχέρεια* (να μην αντίκεινται στον κανόνα δικαίου, π.χ. ορισμός 'παραγωγικής επένδυσης')

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Είναι η άσκηση ορισμένης δραστηριότητας για την διαχείριση-φροντίδα ιδίων ή ξένων υποθέσεων.

- Ιδιωτικό δίκαιο – δημόσιο δίκαιο
- Ιδιωτικό δίκαιο: ρυθμίζει σχέσεις μεταξύ ιδιωτών (που είναι ή ενεργούν ως ιδιώτες)
- **Δημόσιο δίκαιο:** διέπει της ενέργειες της Πολιτείας (Κράτους και λοιπών φορέων δημόσιας εξουσίας) και τις σχέσεις της με τους ιδιώτες.

με τη λειτουργική έννοια:

Είναι η διενέργεια νομικών πράξεων και υλικών ενεργειών για την επιδίωξη ενός σκοπού.

- **με την οργανική έννοια:** Τα πρόσωπα που είναι αρμόδια να ασκήσουν την δραστηριότητα σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου

Αρχή της διακρίσεως των λειτουργιών:

- Αποφυγή της συγκέντρωσης της εξουσίας σε ένα πρόσωπο.
- Επιμέρους ομάδες δημοσίων οργάνων.
- Νομοθετική – εκτελεστική – δικαστική
- Καθιερώνεται στο άρθρο 26 του Συντάγματος
- Όργανα των τριών λειτουργιών - διασταύρωση των λειτουργιών (κανονιστικά διατάγματα)

Δημόσια διοίκηση υπό οργανική έννοια

που περιλαμβάνει όλους τους φορείς (νομικά πρόσωπα) που ασκούν τη διοίκηση ως δραστηριότητα (υπό λειτουργική έννοια).

• Δεν είναι σταθερή έννοια (ανάλογα με τις συγκυρίες διευρύνεται ή συρρικνώνεται).

Άρθρο 1 παρ. 6 του Ν. 1256/1982

- Αυθεντική ερμηνεία της παρ. 1 του άρθρου 9 του νόμου 1232/1982
- Περιλαμβάνει κρατικούς φορείς ανεξαρτήτως του δικαίου που τους διέπει:
 - Δημόσιο.
 - ΝΠΔΔ.
 - Δημόσιες επιχειρήσεις με κοινωφελή σκοπό (ΕΡΤ, ΔΕΗ κ.λπ.).
 - Κοινωφελή ιδρύματα ΑΚ που περιήλθαν στο Δημόσιο και χρηματοδοτούνται από αυτό.
 - Τραπεζιτικές και άλλες ανώνυμες εταιρείες στις οποίες είτε τα κατά τις προηγούμενες περιπτώσεις νομικά πρόσωπα έχουν το σύνολο ή την πλειοψηφία των μετοχών του εταιρικού κεφαλαίου είτε έχουν κρατικό προνόμιο ή κρατική επιχορήγηση.
 - Τα κρατικά νομικά πρόσωπα που έχουν χαρακτηριστεί από το νόμο ή τα δικαστήρια ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.
 - Οι θυγατρικές ανώνυμες εταιρείες των πιο πάνω Νομικών Προσώπων που ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτά.

Σε όλα τα νομικά πρόσωπα αυτής της κατηγορίας υπάρχει ένα κοινό καθεστώς:

α) ως προς το προσωπικό (εφαρμογή νόμου για τον ΑΣΕΠ): πρόσληψη και υπηρεσιακή εξέλιξη.

β) ως προς τους αξιοποιούμενους πόρους (εποπτεία του κράτους).

γ) ως προς την εξυπηρέτηση δημόσιου σκοπού.

Άρθρο 51 του του Νόμου 1892/1990 (επαναοριοθέτηση δημόσιου τομέα και συρρίκνωσή του)

- Ο δημόσιος τομέας περιλαμβάνει:
 - α. Τις κάθε είδους δημόσιες υπηρεσίες, που υπάγονται στο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου και εκπροσωπούνται από αυτό.
 - β. Τα κάθε είδους Ν.Π.Δ.Δ., εξαιρουμένων των Χρηματιστηρίων Αξιών, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και της Επιτροπής Εποπτείας της Ιδιωτικής Ασφάλισης, είτε αυτά αποτελούν οργανισμούς κατά τόπο είτε καθ' ύλην αυτοδιοίκησης." «η Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων».
 - γ. Τις κάθε είδους κρατικές ή δημόσιες και παραχωρηθείσες επιχειρήσεις και οργανισμούς, "καθώς και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου δημόσιου χαρακτήρα που επιδιώκουν κοινωφελείς ή άλλους δημόσιους σκοπούς.
 - δ. Τις τράπεζες που ανήκουν στο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου, είτε στο σύνολό τους είτε κατά πλειοψηφία και
 - ε. Τις κάθε είδους θυγατρικές εταιρείες των νομικών προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις β' και γ' αυτού του άρθρου, εκτός από τις επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α.
- Νέος όρος: ευρύτερος δημόσιος τομέας (περιλαμβάνει τους φορείς του αρχικού δημόσιου τομέα).

2. Ιστορική εξέλιξη

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ΣΕΛ.25-56

- Η δημόσια διοίκηση ενεργεί άλλοτε κατά το δημόσιο άλλοτε κατά το ιδιωτικό δίκαιο
- Η νομιμότητα ρυθμίζει πότε συμβαίνει το ένα πότε το άλλο
- Το κράτος ως κυρίαρχο μπορεί να δημιουργεί δια νόμου πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ) ή και αργότερα Ν.Π.Ι.Δ (απεριόριστη τυπολογία στην διαδρομή αυτή)
- Ιδιωτικοποιήσεις (από Margaret Thatcher και μετά)
- Η έννοια συνολικά δημόσια διοίκηση δεν υπονοεί αναγκαστικά δημόσιο δίκαιο
- Δημόσια είναι η διοίκηση που υπηρετεί το δήμο την κοινωνία
- Διοικητικό Δίκαιο = Δίκαιο της Δημόσιας Διοίκησης

Η εξέλιξη των εννοιών

Δημόσιο συμφέρον

Η έννοια της αρμοδιότητας = η δημόσια εξουσία που απονέμεται σε ένα όργανο, το οποίο ασκώντας τη δημόσια αυτή εξουσία εκφράζει αλλά και συγχρόνως δεσμεύει το κράτος

δεν είναι δικαίωμα του οργάνου αλλά υποχρέωση – λόγος ύπαρξης

Η έννοια της δημόσιας υπηρεσίας (20^{ος} αι.)

Η δημοκρατική διάσταση

Η βασική έννοια και του ελληνικού δημοσίου δικαίου

Οργανική έννοια

(δομημένο σύνολο οργάνων)

Λειτουργική έννοια

(ο σκοπός)

Πηγές διοικητικού Δικαίου

- Σύνταγμα (2§1 - 4§1 - 5 - 13 - 26) / Ε.Ε
(αυτονομία – υπεροχή)
- Νόμος
- Είδη νόμου
- Π.Ν.Π
- Διεθνές Δίκαιο (28§1) Διεθνείς Συνθήκες
- Π.Δ
- Κανονιστικές πράξεις / Νομοθετική εξουσιοδότηση
- Γενικές Αρχές Δικαίου

Σύνταγμα

- πράξεις νομοθετικών οργάνων (νόμοι)
- πράξεις ευρωπαϊκών νομοθετικών οργάνων (οδηγίες και κανονισμοί)
- διοικητικές πράξεις (ατομικές ή κανονιστικές) και
- οι διαστιχές αποφάσεις (όχι τυπικά)

Η έννοια της Δημόσιας Υπηρεσίας

Λειτουργική έννοια δημόσιας υπηρεσίας.

- Νόμοι λειτουργίας της υπηρεσίας: αρχή ισότητας, αρχή συνέχειας, αρχή προσαρμοστικότητας, αρχή οικονομικότητας.
- Αρχή της καθολικότητας της υπηρεσίας (ευρωπαϊκή έννομη τάξη): όλοι οι κάτοικοι της επικράτειας έχουν δικαίωμα πρόσβασης στις ελάχιστες απαιτούμενες υπηρεσίες.
- Οργανική έννοια δημόσιας υπηρεσίας.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ Δ.Δ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΣΕΛ.25-56

Ελλάδα: Ενιαίο κράτος

Η δημόσια διοίκηση οργανώνεται είτε κατά το συγκεντρωτικό σύστημα είτε κατά το αποκεντρωτικό σύστημα.

Συγκεντρωτικό σύστημα: Τα κεντρικά όργανα του κράτους ασκούν Αποφασιστική αρμοδιότητα στο σύνολο της Επικράτειας

Διοικητική αποκέντρωση:
Συστήνονται περιφερειακά διοικητικά όργανα και τους ανατίθενται αποφασιστικές αρμοδιότητες μέσα σε ορισμένη εδαφική περιοχή.

Με το σύστημα αυτό επιδιώκεται η κρατική διοίκηση να βρίσκεται εγγύτερα στους πολίτες.

Αποκεντρωμένες Διοικήσεις
(παλιότερα: Νομαρχίες)

Δημόσια όργανα

Τα όργανα της έννομης τάξης τα οποία έχουν αρμοδιότητα:

- Να θεσπίζουν μονομερώς κανόνες δικαίου, υποχρεώνοντας σε τήρηση των κανόνων αυτών,
- να προετοιμάζουν τους κανόνες που θεσπίζουν,
- να επιβάλλουν την τήρηση των κανόνων που θεσπίζουν (πχ μέσω της επιβολής κυρώσεων)

Διαφορά με τους ιδιώτες: παραγωγή κανόνων δικαίου βάσει της
ισοτιμίας της βούλησης και της ιδιωτικής ελευθερίας
δημόσια εξουσία

Έννοια διοικητικών οργάνων

- **Όργανα με στενή έννοια:** κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς τους δηλώνουν τη βούληση του νομικού προσώπου με τη διενέργεια νομικών πράξεων (διοικητικές πράξεις)
- **Όργανα με ευρεία έννοια:** το πλήθος των φυσικών προσώπων, που προπαρασκευάζουν ή εκτελούν τις νομικές πράξεις ή διενεργούν υλικές πράξεις για την επίτευξη των σκοπών του δημόσιου νομικού προσώπου (ευθύνη)
- Όσα ανήκουν στο Δημόσιο και ασκούν δημόσια εξουσία = **διοικητικές αρχές**
- Η σύσταση του διοικητικού οργάνου **πρέπει να προβλέπεται σε διάταξη νόμου ή κανονιστική πράξη της** Διοίκησης βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης – απαιτείται να καθορίζεται ο τρόπος συγκρότησης του οργάνου και η αρμοδιότητά του

Διακρίσεις διοικητικών οργάνων

- Αποφασιστικά – Γνωμοδοτικά
- Γενικής αρμοδιότητας – ειδικής αρμοδιότητας
- Μονοπρόσωπα ή ατομικά ή μονομελή/ πολυπρόσωπα ή συλλογικά
- Σύνθετα όργανα
- Κεντρικά - περιφερειακά
- Κρατικά, δημοτικά κ.λπ.
- Τα κρατικά: Άμεσα ή έμμεσα (άμεσα δεν καταργούνται με πράξη του νομοθέτη)
- Νομικό καθεστώς: δημοσίου δικαίου και ιδιωτικού δικαίου

Η έννοια της Αρμοδιότητας

Απόρροια της αρχής της νομιμότητας = ικανότητα του οργάνου

- α) να θεσπίζει μονομερώς κανόνες δικαίου ή να συμβάλλει στη θέσπιση τέτοιων κανόνων,
- β) να συνάπτει συμβάσεις και
- γ) να προβαίνει σε υλικές ενέργειες

Μεταβίβαση αρμοδιότητας δεν επιτρέπεται, ούτε

ιεραρχική υποκατάσταση ≠ εξουσιοδότηση
υπογραφής ≠ αναπλήρωση

(= αντικατάσταση του προσώπου, επιτρέπεται εφόσον θεωρείται ότι ασκείται από το ίδιο)

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ

A. 1) Καθ' ύλην = κατά κλάδο , 2) Κατά τόπον και 3) κατά χρόνο

B. δέσμια ή διακριτική ευχέρεια

Γ. 1) Αποφασιστική (αποκλειστική ή συλλογική)

≠ σύνθετη διοικητική ενέργεια = για την επέλευση του εννόμου αποτελέσματος απαιτείται η έκδοση περισσότερων δ.π.

2) γνωμοδοτική (απλή ή σύμφωνη γνώμη) ≠ πρόταση = μπορεί να τη δεχτεί ή να την απορρίψει, όχι να την τροποποιήσει ≠ εισήγηση = και τροποποίηση ≠ υποχρεωτική γνωμοδότηση = στάδιο σύνθετης δ.π. και Κατευθυντήρια (καθορίζει γενικές γραμμές της πολιτικής που πρέπει να ακολουθηθεί)

Eclass4U

The best Choice for you

ΑΡΧΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Βίβη Βάροδα vicky.eclass4u@gmail.com eclass4U.gr

Αρχή της νομιμότητας

- Η δράση της δημόσιας διοίκησης πρέπει να είναι εναρμονισμένη προς το σύνολο των κανόνων της έννομης τάξης
- = Η διοίκηση οφείλει να υποτάσσεται στο νόμο.
- Έμμεση υποταγή της διοίκησης στο Εκλογικό Σώμα – δημοκρατική αρχή – αντιπροσωπευτικό σύστημα
- Εγγυάται την προστασία των ενδιαφερομένων από αυθαιρεσίες της Διοίκησης
- Συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία της Διοίκησης (ρυθμίζει την δράση της)

Η αρχή της νομιμότητας με την ευρεία έννοια σημαίνει την υποχρέωση των προσώπων να μη δρουν αντιθέτως προς τους κανόνες δικαίου.

Για την Δημόσια Διοίκηση ισχύει η αρχή της νομιμότητας με την στενή έννοια (lato sensu): Τα όργανά της μπορούν να πράττουν μόνον ό,τι ρητά επιτρέπουν οι κανόνες δικαίου.

Σε περίπτωση παραβίασης της αρχής της νομιμότητας ο διοικούμενος που θίγεται μπορεί να αμυνθεί με άσκηση διοικητικής ή δικαστικής προσφυγής με αίτημα:

- την ανάκληση
- την ακύρωση ή
- τη μεταρρύθμιση της παράνομης πράξης και την αποκατάσταση της ζημίας του.

Αν πρόκειται για παράνομη συμβατική συμπεριφορά ή υλική ενέργεια της Διοίκησης, ο θιγόμενος μπορεί να ζητήσει την **άρση της παρανομίας και καταβολή αποζημίωσης**. Η ίδια η Διοίκηση μπορεί να ανακαλεί παράνομες πράξεις της.

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

Δημόσιο συμφέρον = Η ωφέλεια του λαού με την ευρεία έννοια.

Αναφέρεται στο *σύνολο των συμφερόντων μια οργανωμένης κοινωνίας.*

- Αφορά στην ικανοποίηση θεμελιωδών αναγκών της οργανωμένης κοινωνίας: εθνική άμυνα, ασφάλεια, δημόσια τάξη, υγεία, παιδεία, οικονομία, συγκοινωνίες κλπ.

Το δημόσιο συμφέρον μπορεί να είναι αντίθετο προς επιμέρους ατομικά συμφέροντα. Παράδειγμα: *Η αναγκαστική απαλλοτρίωση για λόγους δημόσιας ωφέλειας.*

Ωστόσο, ακόμα και οι θιγόμενοι από την απαλλοτρίωση – εκτός από την αποζημίωση για την αφαίρεση της ιδιοκτησίας – ωφελούνται από την ικανοποίηση του δημοσίου συμφέροντος.

Η προστασία του δημοσίου συμφέροντος προβλέπεται από το Σύνταγμα

Αρμοδιότητα του νομοθέτη – και κατά νομοθετική εξουσιοδότηση και της δημόσιας διοίκησης – είναι να εξειδικεύουν το δημόσιο συμφέρον.

αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης

*Η διοίκηση οφείλει να συμπεριφέρεται με ευθύτητα,
αποφεύγοντας τεχνάσματα, αντιφάσεις και νομιμοφανείς,
τυπολατρικές ή δογματικές ερμηνείες των κανόνων του
διοικητικού δικαίου.*

αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου

Προστατεύει τον διοικούμενο από την ασυνεπή και αντιφατική διοικητική συμπεριφορά.

Οριοθετεί τη μεταβολή της συμπεριφοράς της διοίκησης σε ένα ζήτημα μετά από όμοια, μακρά και σταθερή πρακτική που δημιούργησε στον διοικούμενο δικαιολογημένη και σταθερή πεποίθηση ότι η διοίκηση θα συνεχίσει να δρα με όμοιο τρόπο και στο μέλλον.

Η αρχή της αναλογικότητας

Συνδέεται με την αρχή του κράτους δικαίου.

Έχει συνταγματική ισχύ. Άρθρο 25 παρ. 1 Σ.

Εύλογη σχέση μεταξύ συγκεκριμένου διοικητικού

μέτρου και επιδιωκόμενου σκοπού.

Καταλληλότητα (προσφορότητα) – αναγκαιότητα – αναλογικότητα

- Το διοικητικό μέτρο πρέπει να είναι **κατάλληλο** και **αναγκαίο** για τον επιδιωκόμενο σκοπό και να συνεπάγεται τα λιγότερα δυνατά μειονεκτήματα για τον ενδιαφερόμενο.
- Αν οποιοδήποτε άλλο μέτρο μπορεί να εξυπηρετήσει τον δημόσιο σκοπό με **λιγότερη επιβάρυνση** των διοικουμένων, τότε το ληφθέν μέτρο είναι παράνομο γιατί παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

Η αρχή της αμεροληψίας

Η Διοίκηση οφείλει να είναι απροκατάληπτη και ανεπηρέαστη από προσωποληψίες κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της.

Συνδέεται με τις αρχές της ισότητας και της αξιοκρατίας: ο καθένας πρέπει να αντιμετωπίζεται βάσει της προσωπικής του αξίας. (ασυμβίβαστα - κωλύματα).

Άρθρο 7 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

Η αρχή της ισότητας

- Άρθρα 4 και 116 του Συντάγματος
- Επιβάλλει στην Διοίκηση την ίση μεταχείριση όμοιων περιπτώσεων και την διαφορετική μεταχείριση ανόμοιων περιπτώσεων.
- Δεν μπορεί να κρίνει διαφορετικά καταστάσεις που αναφέρονται σε ίδιες πραγματικές συνθήκες.
- Σε περίπτωση διακριτικής ευχέρειας επιλογής: αντικειμενικά κριτήρια.
- Δεν νοείται «ισότης εν τη παρανομία»

Λοιπές αρχές

- Αρχή της προηγούμενης ακρόασης: *Μηδενί δίκην δικάσης πριν αμφοίν μύθον ακούσης.*
- Αρχή της παροχής έννομης προστασίας: διοικητικής – δικαστικής
- Αρχή της συνεχούς λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών, της ενότητας και της αποδοτικής τους λειτουργίας

Αρχές Καλής Νομοθέτησης

Ως *ρυθμίσ*η νοείται οποιοδήποτε εργαλείο της διοίκησης μέσα από το οποίο αποτυπώνεται η κρατική βούληση που έχει ως σκοπό την ώθηση ατόμων ή πολιτών προς μια συγκεκριμένη συμπεριφορά, που να ανταποκρίνεται σε μια καλώς οργανωμένη και δίκαιη κοινωνία.

Ρυθμιστική διακυβέρνηση είναι ο ρυθμιστικός προγραμματισμός και η τήρηση των αρχών Καλής Νομοθέτησης κατά τη σύνταξη, θέσπιση και εφαρμογή των ρυθμίσεων, καθώς και η λήψη μέτρων πολιτικής για την προώθησή τους.

Καλή Νομοθέτηση είναι η πολιτική διαμόρφωσης αρχών και μέσων για τη βελτίωση της ποιότητας των ρυθμίσεων και των διαδικασιών παραγωγής τους.

Eclass4U

The best Choice for you

Ως **Καλή Νομοθέτηση**, θεωρείται η νομοθετική πολιτική ή αλλιώς «το κύμα μεταρρυθμίσεων», που αποσκοπεί στη βελτίωση της ποιότητας των νομοθετικών ρυθμίσεων, με προώθηση της απλότητας, της σαφήνειας και της συνοχής στη σύνταξη των νομοθετικών κειμένων, καθώς και της μέγιστης δυνατής διαφάνειας κατά τη διάρκεια της νομοθετικής διαδικασίας

Η χρηστή διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων εγγυάται την ποιότητα του θεσμικού περιβάλλοντος και προσδιορίζει την ποιότητα της διακυβέρνησης.

Ο όρος **διακυβέρνηση** είναι ευρύτερος από τον όρο Κυβέρνηση. Σε αυτόν τον πυρήνα της χρηστής διακυβέρνησης³³¹, βρίσκεται η Καλή Νομοθέτηση.

Δημόσια διαβούλευση

ανοικτή διακυβέρνηση

- Η έννοια της δημόσιας διοίκησης συνδέεται με τη φροντίδα και τη διαχείριση δημοσίων υποθέσεων, δηλαδή υποθέσεων του λαού.
- Η δημόσια διοίκηση πρέπει να διακρίνεται από την ιδιωτική, τόσο ως προς τα μέσα που μεταχειρίζεται, όσο και ως προς τους σκοπούς που υπηρετεί.

- Η δημόσια διοίκηση υπάγεται ιεραρχικά στην Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί τη δημόσια διοίκηση για να εφαρμόζει τις πολιτικές της, καθώς και για να υλοποιήσει τις αποφάσεις τις οποίες λαμβάνει.
- Τα μέλη της Κυβέρνησης θέτουν τους σκοπούς της διοικητικής δράσης με βάση πολιτικούς σκοπούς και πολιτικές αξιολογήσεις,
- ενώ από τη δική τους πλευρά τα μέλη της δημόσιας διοίκησης υποχρεούνται να ασκούν τα καθήκοντά τους αμερόληπτα,
- με την αμεροληψία που συνεπάγεται η συνταγματική υποχρέωση της πολιτικής τους ουδετερότητας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους (άρθρο 29 §3 Σ), προκειμένου να διασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των πολιτών

συστήματα διοικητικής οργάνωσης

- Το συγκεντρωτικό σύστημα
- Το αποκεντρωτικό σύστημα (ά. 101 Σ)
- Το σύστημα της διοικητικής αυτοδιοίκησης

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Eclass4U

The best Choice for you

- Τη δημόσια διοίκηση τη διακρίνουμε σε διοίκηση κατά το οργανικό και κατά το λειτουργικό κριτήριο.
- Τη δημόσια διοίκηση σύμφωνα με το οργανικό κριτήριο αποτελούν **→ όλοι οι φορείς άσκησης δημόσιας διοίκησης που διαθέτουν τη νομική μορφή Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου.**
- Αντίθετα, τη δημόσια διοίκηση κατά το λειτουργικό κριτήριο αποτελούν **→ όλα τα νομικά πρόσωπα που επιτελούν δημόσια υπηρεσία ή εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον** ανεξάρτητα από το αν αυτά διαθέτουν τη μορφή Νομικών Προσώπων του Δημοσίου ή του ιδιωτικού δικαίου. Δημόσια διοίκηση κατά το οργανικό κριτήριο ασκούν οι δήμοι, οι περιφερειακές αυτοδιοικήσεις και τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, ενώ αντίθετα διοίκηση κατά το λειτουργικό κριτήριο αποτελούν τα Ελληνικά Πετρέλαια (ΕΛΠΕ), η ΤΡΑΙΝΟΣΕ που διαθέτουν την μορφή ανωνύμων εταιριών του ιδιωτικού δικαίου.

Τα επίπεδα--[οργάνωσης της Δ.Δ.]

η Δημόσια Διοίκηση οργανώνεται *κάθετα και οριζόντια*.

α) *Κάθετα* οργανώνεται η Δημόσια Διοίκηση όταν κάθε επιμέρους κλάδος της συντάσσεται με τρόπο ιεραρχικό μεταξύ των οργάνων που τον αποτελούν

β) *Οριζόντια* οργανώνεται η Δημόσια Διοίκηση, όταν η διοικητική εξουσία μεταβιβάζεται κατά ειδικότητες, οι οποίες αντιστοιχούν σε συγκεκριμένες ανάγκες. Πρόκειται για καθ' ύλη, κατά αντικείμενο δηλαδή καταμερισμό των διοικητικών έργων

Στα όργανα της κεντρικής διοίκησης περιλαμβάνονται

1. ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και

2. η Κυβέρνηση

[αποτελείται από τον Πρωθυπουργό και από τα μέλη του υπουργικού συμβουλίου],

ενώ στα **κεντρικά όργανα** της δημόσιας διοίκησης και στο μέτρο που ασκούν διοικητικές αρμοδιότητες εντάσσονται,

- *το Συμβούλιο της Επικρατείας,*
- *το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους*
- *και το Ελεγκτικό Συνέδριο*

Η κεντρική
δημόσια
διοίκηση

- Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
- Η Κυβέρνηση
- Πρωθυπουργός
- Υπουργοί
- Υφυπουργοί
- Γενικοί γραμματείς
- Ειδικοί Γραμματείς

Τα επίπεδα [οργάνωσης της Δ.Δ.]

- › Συμβούλιο της Επικρατείας
- › Ελεγκτικό Συνέδριο
- › Νομικό Συμβούλιο του Κράτους

Ειδικά όργανα & Αρχές

Οι ανεξάρτητες διοικητικές αρχές

- › Προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των μελών τους
- › Οι πράξεις τους δεν υπόκεινται σε διοικητικό έλεγχο, ωστόσο μπορούν να προσβληθούν στα δικαστήρια
- › Ορισμένες ανεξάρτητες αρχές κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα. Άλλες διαθέτουν μόνον νομοθετική κατοχύρωση.

Η διοικητική αποκέντρωση:

- στο άρθρο 101 Σ, ορίζεται ότι η διοίκηση του κράτους οργανώνεται σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα.
- Ακόμη, η διοικητική διαίρεση της χώρας διαμορφώνεται σύμφωνα με τις γεωοικονομικές, κοινωνικές και συγκοινωνιακές συνθήκες.
- Τα περιφερειακά όργανα του Κράτους έχουν γενική αποφασιστική αρμοδιότητα για τις υποθέσεις της περιφέρειάς τους,
- ενώ τα κεντρικά όργανα περιορίζονται στην παροχή γενικών κατευθύνσεων, στο συντονισμό και στην άσκηση ελέγχου νομιμότητας των πράξεων των περιφερειακών οργάνων.

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ → *Είναι η σύσταση ιδιαίτερων νομικών προσώπων εκτός του νομικού προσώπου του Κράτους. Τα αυτοδιοικούμενα νομικά πρόσωπα ασκούν δικές τους αρμοδιότητες.*

- Έχουν διακριτή νομική προσωπικότητα (δικαιώματα-υποχρεώσεις), προϋπολογισμό, υπαλλήλους και διοίκηση από ξεχωριστά όργανα.
- Μπορούν να εκδίδουν κανονιστικές πράξεις κατόπιν νομοθετικής εξουσιοδότησης.

επτά (7) Αποκεντρωμένες Διοικήσεις,

Στην ελληνική επικράτεια η αποκέντρωση υλοποιείται μέσα από την γεωγραφική διαίρεση της χώρας

σε επτά (7) Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, οι οποίες αποτελούν τη βασική μονάδα διοικητικής αποκέντρωσης

και ειδικότερα είναι οι ακόλουθες:

- 1) *Αττικής, με έδρα την Αθήνα,*
- 2) *Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας, με έδρα τη Λάρισα,*
- 3) *Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας, με έδρα τα Ιωάννινα,*
- 4) *Πελοποννήσου-Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, με έδρα την Πάτρα,*
- 5) *Αιγαίου, με έδρα τον Πειραιά,*
- 6) *Κρήτης, με έδρα το Ηράκλειο,*
- 7) *Μακεδονίας-Θράκης, με έδρα τη Θεσσαλονίκη*

Το βασικότερο μειονέκτημα της διοικητικής αποκέντρωσης σε Αποκεντρωμένες Διοικήσεις είναι ότι αυτές δε διαθέτουν τη δημοκρατική νομιμοποίηση που εξασφαλίζει στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η εκλογή τους από το λαό.

Ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης προΐσταται της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και είναι μετακλητός δημόσιος υπάλληλος, ο οποίος διορίζεται και παύεται με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά από πρόταση του υπουργού Εσωτερικών

Τοπική αυτοδιοίκηση – καθ' ύλην αυτοδιοίκηση

- Τοπική αυτοδιοίκηση: Ασκείται από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) για την διαχείριση υποθέσεων ορισμένης περιοχής

- Καθ' ύλην (ή ειδική) αυτοδιοίκηση: Το ν.π. έχει αρμοδιότητα για την εκπλήρωση ειδικού σκοπού, λ.χ. νοσοκομειακή περίθαλψη, εκπαίδευση, κοινωνική ασφάλιση – άλλοτε στο σύνολο της επικράτειας και άλλοτε στα όρια μια εδαφικής περιοχής.

- Είναι η διοίκηση τοπικών υποθέσεων από αυτοδιοικούμενα νομικά πρόσωπα, εποπτευόμενα από το Κράτος.
- Άρθρο 102 του Συντάγματος: ΟΤΑ α' και β' βαθμού.
- Τα όργανα των ΟΤΑ εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία.
- Ευρωπαϊκός Χάρτης Τοπικής Αυτονομίας: Ν. 1850/1989

- › Α βαθμός ΟΤΑ: Δήμοι (παλαιότερα και κοινότητες)
- › Β' βαθμός ΟΤΑ: Περιφέρειες. Αντικατέστησαν τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις ως ΟΤΑ Β' βαθμού
- › Όργανα: Περιφερειάρχης, αντιπεριφερειάρχες και περιφερειακό συμβούλιο. Εκλέγονται με μυστική και καθολική ψηφοφορία.
- › Επί των πράξεών τους ασκείται διοικητική εποπτεία.

Διοικητικός έλεγχος: Ιεραρχικός έλεγχος – Διοικητική εποπτεία

- Ιεραρχικός έλεγχος – διοικητική εποπτεία: Μορφές διοικητικού αυτοελέγχου
- Η διοίκηση ελέγχεται επίσης μέσω του κοινοβουλευτικού, του δικαστικού και του ενδιάμεσου (από τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές) ελέγχου.

Ιεραρχικός έλεγχος: ασκείται εντός των κόλπων του νομικού προσώπου και στο πλαίσιο της ιεραρχικής σχέσης.

Το ιεραρχικώς προϊστάμενο όργανο δίδει εντολές προς το υφιστάμενο όργανο συναφώς προς την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, το οποίο οφείλει να τις εκτελεί.

Το προϊστάμενο όργανο ελέγχει τις πράξεις του υφισταμένου οργάνου.

- Ελέγχεται η νομιμότητα (η τήρηση των κανόνων που ισχύουν για την έκδοση της πράξης) και η σκοπιμότητα (ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών) της πράξης.
- Προληπτικός: παροχή οδηγιών ή έγκριση
- Κατασταλτικός: μετά την έκδοση της πράξης – μπορεί να οδηγήσει στην ανύρωσή της.
- Οι υπάλληλοι του νομικού προσώπου υπόκεινται και σε πειθαρχικό έλεγχο.

Διοικητικός έλεγχος: Ιεραρχικός έλεγχος – Διοικητική εποπτεία

- Ο διοικητικός έλεγχος ασκείται επί αυτοδιοικούμενων νομικών προσώπων.
- Η εποπτεία του κράτους επί των ΟΤΑ προβλέπεται στο Σύνταγμα
- Είναι πιο περιορισμένη από τον ιεραρχικό έλεγχο: κατά κανόνα είναι έλεγχος νομιμότητας των πράξεων του εποπτευόμενου οργανισμού και κατ' εξαίρεση και έλεγχος σκοπιμότητας.
- Πρέπει να προβλέπεται ρητώς από διατάξεις που ορίζουν τον τρόπο και τα όρια ασκήσεώς της.
- Προληπτική – κατασταλτική: Διενεργείται είτε πριν είτε έπειτα από την έκδοση της πράξης του ελεγχόμενου νομικού προσώπου.
- Ασκείται αυτεπαγγέλτως. Μπορεί ο νόμος να ορίζει υποχρέωση του ν.π. να υποβάλλει τις πράξεις του προς έγκριση στο εποπτεύον.
- Διοικητική εποπτεία και κατόπιν διοικητικής προσφυγής.
- Οι πράξεις εποπτείας προσβάλλονται δικαστικώς από τον ενδιαφερόμενο ιδιώτη και από το εποπτευόμενο ν.π.

Τη δράση της δημόσιας διοίκησης μπορούμε να τη διακρίνουμε στις νομικές ενέργειές της που συνίστανται κυρίως στην έκδοση διοικητικών, ατομικών και κανονιστικών πράξεων, αλλά και στις υλικές ενέργειές της οι οποίες συνδέονται με τον διοικητικό καταναγκασμό, μέσω του οποίου εφαρμόζεται ο νόμος και εκτελούνται οι διοικητικές πράξεις.

με την έκδοση της διοικητικής πράξης θεσπίζονται κανόνες δικαίου, μονομερώς, δηλαδή αποκλειστικά με τη βούληση του διοικητικού οργάνου που τις εκδίδει.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ

Ορισμοί

- **δημόσιο όργανο** που θέτει μονομερώς κανόνες δικαίου και δεν ανήκει στη νομοθετική ή δικαστική λειτουργία
το όργανο που εντάσσεται στη διοικητική ιεραρχία ή εποπτεία εντός ενός συστήματος αρχών στις οποίες έχει ανατεθεί η εκτελεστική λειτουργία
- **Διοικητικές αρχές** = ανήκουν στο νομικό πρόσωπο του κράτους

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

- Η διοίκηση εκδηλώνει την βούλησή της μέσα από τη δράση των διοικητικών οργάνων που την εκπροσωπούν.
- Τα διοικητικά όργανα ασκούν τις αρμοδιότητές τους και ανήκουν οργανικά στο νομικό πρόσωπο του κράτους
- (Δημόσιο) και στα άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου τα οποία απαρτίζουν την ελληνική Δημόσια
- Διοίκηση.

Οι βασικότερες διακρίσεις των διοικητικών οργάνων είναι οι ακόλουθες:

α) Άμεσα και έμμεσα διοικητικά όργανα ανάλογα με το αν η βούληση τους εξαρτάται από όργανα ιεραρχικά ανώτερα από τα ίδια. Άμεσα είναι τα όργανα της δημόσιας διοίκησης που προβλέπονται στο Σύνταγμα και αποτελούν την κορυφή της διοικητικής ιεραρχίας, όπως ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση, ενώ έμμεσα είναι τα όργανα που εντάσσονται στην διοικητική ιεραρχία, όπως οι δημόσιοι υπάλληλοι και ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

β) Διοριζόμενα και αιρετά διοικητικά όργανα. Διοριζόμενα είναι τα όργανα τα οποία διορίζονται, όπως για παράδειγμα οι δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ αιρετά εκείνα τα οποία εκλέγονται από το λαό, όπως ο Δήμαρχος.

γ) Μονομελή ή μονοπρόσωπα και συλλογικά, ανάλογα με το αν περιέχουν ένα ή περισσότερα μέλη στην σύνθεσή τους. Μονοπρόσωπο όργανο είναι ο Δήμαρχος, ενώ συλλογικό το Δημοτικό Συμβούλιο

δ) Αποφασιστικά και γνωμοδοτικά διοικητικά όργανα. Τα πρώτα διαθέτουν αποφασιστικές αρμοδιότητες όπως για παράδειγμα οι Υπουργοί. Τα γνωμοδοτικά όργανα ασκούν συμβουλευτικό έργο, όπως για παράδειγμα το Ελεγκτικό Συνέδριο, όταν γνωμοδοτεί επί συνταξιοδοτικών νομοσχεδίων

ε) Κεντρικά και περιφερειακά διοικητικά όργανα. Κεντρικά είναι τα διοικητικά όργανα εκείνα που ανήκουν στην κεντρική εξουσία, όπως για παράδειγμα η Κυβέρνηση, ενώ περιφερειακά τα όργανα τα οποία ασκούν τις αρμοδιότητές τους στην περιφέρεια, όπως για παράδειγμα ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

στ) Πρωτεύοντα και δευτερεύοντα διοικητικά όργανα. Όταν η αρμοδιότητά των διοικητικών οργάνων για τη δήλωση της βούλησής τους πηγάζει απευθείας από νομοθετικές διατάξεις αποκαλούνται πρωτεύοντα, ενώ όταν η βούληση αυτή πηγάζει από πράξη άλλου οργάνου, ονομάζονται δευτερεύοντα.

ζ) Κρατικά διοικητικά όργανα και όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή ΝΠΔΔ. Με βάση το κριτήριο αυτό, τα διοικητικά όργανα χωρίζονται σε όργανα του κράτους, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή Νομικών Προσώπων Ειδικών Σκοπών (όπως για παράδειγμα τα διοικητικά όργανα των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων).

η) Δημόσιοι υπάλληλοι και δημόσιοι ή επίτιμοι λειτουργοί. Οι πρώτοι διορίζονται από το κράτος και απολαμβάνουν των δικαιωμάτων και των προνομίων των δημοσίων υπαλλήλων, όπως για παράδειγμα η μονιμότητα ή ο μισθός, ενώ οι δεύτεροι επιτελούν δημόσιο αξίωμα, είναι σε πολλές περιπτώσεις αιρετοί ή επιτελούν δημόσιο λειτούργημα και σε κάποιες περιπτώσεις δεν λαμβάνουν μισθό αλλά αποζημίωση, οπότε και καλούνται επίτιμοι λειτουργοί, όπως για παράδειγμα ο δήμαρχος και τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου. Δημόσιοι λειτουργοί εξ αιτίας της άσκησης από την πλευρά τους δημοσίου λειτουργήματος είναι οι δικαστικοί λειτουργοί, οι καθηγητές και δάσκαλοι δευτεροβάθμιας και πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι καθηγητές ΑΕΙ και ΑΤΕΙ και οι γιατροί του ΕΣΥ.

Διακρίσεις διοικητικών οργάνων

Α. Υπό στενή (δηλώνουν δηλώνουν τη βούληση) και ευρεία έννοια (προπαρασκευή προπαρασκευή ή εκτέλεση εκτέλεση)

Β. Μονομελή ή συλλογικά

Γ. Κεντρικά ή περιφερειακά

Δ. Αποφασιστικά και γνωμοδοτικά

Ε. Κρατικά (α) άμεσα και β) έμμεσα) , ΟΤΑ και ΝΠΔΔ

ΣΤ. Πρωτεύοντα (αρμοδιότητα αρμοδιότητα τους πηγάζει πηγάζει από διατάξεις διατάξεις που διέπουν διέπουν το νομικό πρόσωπο πρόσωπο) και δευτερεύοντα δευτερεύοντα

Ζ. διφυή όργανα (και νομοθετική νομοθετική και εκτελεστική εκτελεστική)

Τα διοικητικά όργανα του Δημοσίου και των άλλων ΝΠΔΔ μπορούν να διακριθούν σε κατηγορίες με διάφορα κριτήρια.

Με κριτήριο τον αριθμό των μελών του διακρίνονται σε

- μονομελή ή μονοπρόσωπα
- σε συλλογικά όργανα.
- σύνθετο όργανο ≡ αποτελείται από ένα ή περισσότερα – ατομικά ή συλλογικά– όργανα, τα οποία συμπράττουν στην άσκηση ορισμένης δραστηριότητας, ιδιαίτερα στην έκδοση ορισμένης πράξης. [Σύνθετο όργανο αποτελούν, έτσι, δύο ή περισσότεροι Υπουργοί, όταν εκδίδουν κοινή υπουργική απόφαση (ΚΥΑ)] Στην περίπτωση του σύνθετου οργάνου, κάθε όργανο που το αποτελεί διατηρεί την αυτοτέλειά του.

Με κριτήριο τη θέσπισή τους κατ' ευθείαν από το Σύνταγμα ή την ίδρυσή τους με πράξη του νομοθέτη ή της Διοίκησης, όταν δρα κανονιστικώς, τα διοικητικά όργανα διακρίνονται, αντίστοιχα, σε άμεσα και έμμεσα.

Άμεσα διοικητικά όργανα είναι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, το ΑΣΕΠ, το Εθνικό Συμβούλιο

Με κριτήριο τον χαρακτήρα της αρμοδιότητάς τους, τα διοικητικά όργανα διακρίνονται σε

- αποφασιστικά (εκδίδουν πράξεις, με τις οποίες τίθεται κανόνας δικαίου ή ατομική ρύθμιση και μεταβάλλεται η υπάρχουσα νομική πραγματικότητα)
- γνωμοδοτικά (διαφωτίζουν, παρέχοντας συμβουλές, τα αποφασιστικά όργανα, βλ. άρθρο 20 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας).

Με κριτήριο το νομικό πρόσωπο στο οποίο ανήκουν, τα όργανα διακρίνονται σε κρατικά και όργανα ΟΤΑ ή άλλων ΝΠΔΔ.

Με κριτήριο την εδαφική περιφέρεια στην οποία ασκούν την αρμοδιότητά τους, διακρίνονται σε κεντρικά και περιφερειακά.

Με κριτήριο το εύρος της διοικητικής δράσης που καταλαμβάνει η αρμοδιότητά τους, διακρίνονται σε όργανα γενικής αρμοδιότητας (Πρόεδρος της Δημοκρατίας) και όργανα ειδικής αρμοδιότητας (δασάρχες, λυκειάρχες, προϊστάμενοι Δ.Ο.Υ.).

ΙΔΡΥΣΗ-ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Μονομελούς = διορισμός ή εκλογή

Αν όχι νόμιμη υπόσταση → η δ.π. ανυπόστατη ή ανύπαρκτη
ενώ η ενέργεια του φυσικού προσώπου → νόσφιση εξουσίας ή
αντιποίηση αρχής (175 Π.Κ.)

- αν η πράξη διορισμού ή εκλογής φέρει αντικειμενική επίφαση νομιμότητας

Νόμιμη Υπόσταση Διοικητικού οργάνου

Συλλογικού = πράξη
συγκρότησης

de facto όργανο και οι πράξεις του
νόμιμες έως την ανάκλησή του

για παράδειγμα ο διορισμός του Περιφερειάρχη από τον
Υπουργό Εξωτερικών και όχι η εκλογή του από το εκλογικό
σώμα της Περιφέρειάς του, σύμφωνα με τις
προβλέψεις του νόμου και του άρθρου 102 Σ που επιτάσσουν
την εκλογή των μελών του δεύτερου βαθμού
Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

λειτουργία και τη λήψη αποφάσεων από τα συλλογικά όργανα

- Τα συλλογικά όργανα λειτουργούν κατά κανόνα μυστικά, ενώ η αρχή της δημοσιότητας εφαρμόζεται στις συνεδριάσεις τους μόνο κατ' εξαίρεση. Οι αποφάσεις τους λαμβάνονται με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών τους..

Ο πρόεδρος διευθύνει την συζήτηση

- Μετά το πέρας της συζήτησης αρχίζει η ψηφοφορία, η οποία είναι φανερή μεταξύ των μελών του συλλογικού οργάνου ή μυστική.
- Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερνικά η ψήφος του προέδρου.
- Σε περίπτωση που διατυπώνονται περισσότερες από μια γνώμες, η ασθενέστερη μερίδα οφείλει να συνταχθεί με μια από τις επικρατέστερες

Η διοικητική πράξη

Είναι η δήλωση της βούλησης διοικητικού οργάνου που πραγματώνεται με ορισμένη διαδικασία και με την οποία θεσπίζεται μονομερώς κανόνας δικαίου.

Με την διοικητική πράξη το διοικητικό όργανο ασκεί μονομερώς δημόσια εξουσία – δεν συμπράττει άλλο πρόσωπο.

Είναι η κυριαρχική πράξη της διοίκησης, με την οποία ρυθμίζεται μια συγκεκριμένη περίπτωση διοικητικού δικαίου με εξωτερικές έννομες συνέπειες και άμεση ισχύ.

Κυβερνητικές πράξεις (πράξεις κυβερνήσεως): έχουν διαπλαστεί νομολογιακώς από το ΣτΕ. Ανάγονται στην σφαίρα διαχειρίσεως της πολιτικής εξουσίας. Για τούτο δεν υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο.

Η διοικητική πράξη πρέπει να αναγράφει:

- ο - την ειδούσα αρχή
- ο - ημερομηνία: σημαντική για την διαπίστωση του πραγματικού και νομικού καθεστώτος που ίσχυε κατά την έκδοσή της.
- ο - υπογραφή του αρμοδίου οργάνου. Επί συλλογικών οργάνων υπογράφει ο πρόεδρος (ή ο αναπληρωτής του).
- ο Πράξη δίχως υπογραφή δεν είναι διοικητική πράξη, αλλά μόνον σχέδιο.

Δημοσιότητα των διοικητικών πράξεων

- Δημοσιότητα των διοικητικών πράξεων σημαίνει τον τρόπο με τον οποίο αυτές γίνονται γνωστές. Δύο τρόποι δημοσιότητας:
- - **δημοσίευση**. Είναι η γνωστοποίηση προς το κοινό, συνήθως μέσω της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, του τύπου, ηλεκτρονικών μέσων, τοιχοκόλλησης κλπ.
- - **κοινοποίηση**. Είναι η ατομική γνωστοποίηση της διοικητικής πράξης σε αυτόν τον οποίο αφορά και σε κάθε ενδιαφερόμενο.

Όταν ο νόμος προβλέπει την δημοσίευση μιας πράξης, η δημοσίευση αποτελεί συστατικό στοιχείο της πράξης. Χωρίς την δημοσίευση, η πράξη είναι ανυπόστατη- δεν μπορεί να προσβληθεί δικαστικώς, εκτός αν έχουν παραχθεί αποτελέσματα.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

- Οι κανονιστικές πράξεις πρέπει να δημοσιεύονται (άρθρο 42 παρ. 1 Σ). Ημερομηνία δημοσίευσης είναι η ημερομηνία του ΦΕΚ.
- Οι ατομικές: μόνον όταν το απαιτεί ο νόμος. Αν δεν το ζητά ο νόμος, η ατομική διοικητική πράξη κοινοποιείται στον ενδιαφερομένο. Από την κοινοποίηση κινείται η προθεσμία προσβολής της.

Τυπική ισχύς των διοικητικών πράξεων:

Αφεταιρία η έκδοσή τους.

Λήξη ισχύος

Αιτιολογία: άρθρο 17 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής

Διαδικασίας

Τα χαρακτηριστικά της διοικητικής πράξης

- Το **τεκμήριο της νομιμότητας** (ή αρχή της βασικής ισχύος) των διοικητικών πράξεων:
 - Είναι γενική αρχή
 - Ορισμός: **Η διοικητική πράξη από την έναρξη της ισχύος της μέχρι την εξαφάνισή της με οποιονδήποτε τρόπο (είτε ακύρωση με δικαστική απόφαση ή άλλη διοικητική πράξη είτε ανάκληση, κατάργηση ή λήξη της ισχύος της) παράγει όλα τα έννομα αποτελέσματά της, ακόμη και αν πάσχει από νομικά ελαττώματα.**

- Συνέπειες του τεκμηρίου της νομιμότητας:
 - Η εντολή που περιέχει η διοικητική πράξη επιφέρει πλήρως και αμέσως τα αποτελέσματά της. Επίσης ο ενδιαφερόμενος και η διοίκηση δεν μπορούν να θεωρήσουν την πράξη ανίσχυρη έως την ακύρωση ή την με άλλο τρόπο κατάργησή της. (Θεωρείται νόμιμη μέχρι να – και εφ’ όσον – αποδειχθεί το αντίθετο).
 - De facto διοικητικό όργανο

Η εκτελεσιτότητα των διοικητικών πράξεων

Eclass4U

The best Choice for you

- **Εκτελεσιτότητα:** Το περιεχόμενο (εντολή) της διοικητικής πράξης είναι υποχρεωτικό για τον διοικούμενο στον οποίο αφορά και για την διοίκηση, δίχως να απαιτείται άλλη διαδικασία ή απόφαση.
- Η εκτελεσιτότητα έχει ως συνέπειά της τον διοικητικό καταναγκασμό: Πέρα από την απειλή επιβολής κυρώσεων, η διοίκηση σε περίπτωση αρνήσεως του διοικουμένου να συμμορφωθεί μπορεί με μονομερείς διοικητικές πράξεις ή υλικές ενέργειες να προβεί στον εξαναγκασμό του.
- Δεν απαιτείται η συνδρομή – μεσολάβηση λ.χ. της δικαστικής αρχής για την επέλευση των εννόμων συνεπειών, την πραγμάτωση του περιεχομένου μιας διοικητικής πράξεως.

Διακρίσεις διοικητικών πράξεων

- Ατομικές – κανονιστικές
- Συστατικές (ή διαπλαστικές) – διαπιστωτικές
- Ευμενείς (επωφελείς) – δυσμενείς (επαχθείς)
- Θετικές – αρνητικές
- Ρητές – σιωπηρές
- Πράξεις που εκδίδονται κατά δέσμια αρμοδιότητα - κατά διακριτική ευχέρεια

ΑΤΟΜΙΚΕΣ & ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΟΙΚ. ΠΡΑΞΕΙΣ

A. Ατομικές

- κ.δ. **ατομικός** (με βάση τα πρόσωπα στα οποία απευθύνονται) = (τα πρόσωπα, ένα ή περισσότερα, ορίζονται ατομικώς κατά τρόπο συγκεκριμένο με αναφορά στοιχείων που καθορίζουν την ταυτότητά τους)
- και **ειδικός** κανόνας δικαίου (με βάση το περιεχόμενο) = όταν η καθοριζόμενη συμπεριφορά αναφέρεται σε μια συγκεκριμένη μοναδική κατάσταση ορισμένης χρονικής στιγμής

A. Κανονιστικές

- **Κανόνας απρόσωπος** (με βάση τα πρόσωπα στα οποία απευθύνονται οι δ.π.) = εφαρμογή σε κάθε πρόσωπο που συγκεντρώνει ορισμένες προϋποθέσεις με τις οποίες χαρακτηρίζεται ορισμένη κατηγορία προσώπων – κριτήριο όχι ποσοτικό αλλά ποιοτικό
- και **γενικός** κ.δ. (με βάση το περιεχόμενο) = όταν καθορίζει ορισμένη συμπεριφορά για κάθε περίπτωση ή ενόψει πολλών συγκεκριμένων περιπτώσεων για περιορισμένο ή απεριόριστο χρονικό διάστημα

Άρθρο 43 Σ.

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδει τα διατάγματα που είναι αναγκαία για την εκτέλεση των νόμων και δεν μπορεί ποτέ να αναστείλει την εφαρμογή τους ούτε να εξαιρέσει κανέναν από την εκτέλεσή τους.

2. Ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, με ειδική εξουσιοδότηση νόμου και μέσα στα όριά της. Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό.

3. [Η παράγραφος 3 καταργείται].

4. Με νόμους που ψηφίζονται από την Ολομέλεια της Βουλής μπορεί να παρέχεται εξουσιοδότηση έκδοσης κανονιστικών διαταγμάτων για τη ρύθμιση των θεμάτων που καθορίζονται σ' αυτούς σε γενικό πλαίσιο. Με τους νόμους αυτούς χαράζονται οι γενικές αρχές και οι κατευθύνσεις της ρύθμισης που πρέπει να ακολουθηθεί και τίθενται χρονικά όρια για τη χρήση της εξουσιοδότησης.

5. Τα κατά το άρθρο 72 παράγραφος 1 θέματα της αρμοδιότητας της Ολομέλειας της Βουλής δεν μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο εξουσιοδότησης κατά την προηγούμενη παράγραφο.

■ **A. Σημασία της διάκρισης**

- **αρμοδιότητα = ποιος εκδίδει (κ.δ.π. από όργανα που προβλέπονται στο 43 Συντ.)**
- **διαδικασία (τύπος: δημοσίευση οπωσδήποτε των κανονιστικών πράξεων, μόνο αν προβλέπεται των ατομικών / κοινοποίηση για ατομικές)**
- **κ.δ.π. ελεύθερα ανακλητές, όχι με αναδρομική ισχύ, εκτός κι αν προβλέπεται ρητά από το νομοθέτη ≠ ατομικές ανακαλούνται υπό όρους, και με αναδρομική ισχύ**
- **τεκμήριο νομιμότητας όχι πλήρως για κ.δ.π. αφού ελέγχονται και μετά την προθεσμία**

ΕΙΔΗ – ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

- **Τυπικές** διοικητικές πράξεις είναι εκείνες που εκδίδονται από διοικητικό όργανο, ανεξάρτητα από το αν οι κανόνες που θεσπίζουν είναι απρόσωποι ή ατομικοί.
- **Ουσιαστικές** διοικητικές πράξεις είναι εκείνες που θέτουν μόνο ατομικούς κανόνες δικαίου.
- **Συστατικές** είναι οι ατομικές διοικητικές πράξεις με τις οποίες θεσπίζεται απευθείας ατομικός κανόνας δικαίου με την ίδρυση, αλλοίωση ή κατάργηση δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων των αποδεκτών τους (π.χ. η χορήγηση άδειας λειτουργίας καταστήματος).
- **Διαπιστωτικές** είναι οι ατομικές διοικητικές πράξεις με τις οποίες απλώς διαπιστώνεται η υπαγωγή ορισμένου προσώπου σε ορισμένο νομικό καθεστώς π.χ. απόλυση δημοσίου υπαλλήλου λόγω 35ετίας.
- **Βεβαιωτικές** είναι οι ατομικές διοικητικές πράξεις με τις οποίες η Δημόσια Διοίκηση δηλώνει την εμμονή της σε προγενέστερη ρύθμιση χωρίς νέα ουσιαστική έρευνα και βάση των ίδιων πραγματικών δεδομένων.
- **Επαχθείς** είναι οι ατομικές ή κανονιστικές διοικητικές πράξεις με τις οποίες καταργούνται δικαιώματα ή επιβάλλονται υποχρεώσεις εις βάρος των διοικούμενων π.χ. επιβολή χρηματικών προστίμων.
- **Επωφελείς** είναι οι ατομικές ή κανονιστικές διοικητικές πράξεις με τις οποίες θεσπίζονται δικαιώματα ή καταργούνται υποχρεώσεις υπέρ των διοικούμενων π.χ. διορισμός δημοσίου υπαλλήλου.

Θετικές είναι οι ατομικές διοικητικές πράξεις με τις οποίες γίνεται δεκτή η αίτηση ενός διοικούμενου ή δημιουργείται ένα δικαίωμα υπέρ αυτού π.χ. χορήγηση άδειας λειτουργίας καταστήματος μετά από αίτηση του διοικούμενου.

Αρνητικές είναι οι ατομικές διοικητικές πράξεις με τις οποίες απορρίπτεται η αίτηση του διοικούμενου ή καταργείται ένα δικαίωμά του π.χ. απόρριψη άδειας λειτουργίας καταστήματος μετά από αίτηση του διοικούμενου.

Κυβερνητικές είναι οι διοικητικές πράξεις που εκδίδονται βάση αρμοδιότητας που παρέχεται από το Σύνταγμα ή από νομοθετικές πράξεις και ρυθμίζουν θέματα σχετικά με τη λεγόμενη πολιτική εξουσία ή κυβερνητική λειτουργία. Δεν είναι δυνατή η προσβολή του με αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Σ.τ.Ε.

Τόσο οι θετικές όσο και οι αρνητικές μπορεί να είναι είτε ρητές είτε σιωπηρές. Ειδική περίπτωση σιωπηρής αρνητικής πράξης της διοίκησης είναι η παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας.

Περίπτωση κυβερνητικών πράξεων είναι οι πράξεις με τις οποίες ρυθμίζονται: α) οι διεθνείς σχέσεις του Κράτους (π.χ πράξεις εκτέλεσης διεθνών συνθηκών, πράξεις για τη διπλωματική προστασία των ελλήνων διπλωματών), β) οι σχέσεις εκτελεστικής και νομοθετικής λειτουργίας (π.χ το διάταγμα διάλυσης της Βουλής και προκήρυξης εκλογών), γ) η κήρυξη επιστροφής και η απονομή χάριτος.

Γνωμοδοτική διαδικασία

- Όργανο που γνωμοδοτεί – **Αποφασίζον** όργανο.
- **Απλή γνωμοδότηση:** το αποφασίζον όργανο μπορεί να αποφασίσει διαφορετικά.
- **Σύμφωνη γνώμη:** το αποφασίζον όργανο δεσμεύεται να εκδώσει διοικητική πράξη σύμφωνη με τη γνωμοδότηση ή να μην εκδώσει καθόλου την πράξη (μόνον όταν δρα κατά διακριτική ευχέρεια).

• Η πρόταση υποβάλλεται με πρωτοβουλία του οργάνου που προτείνει.

• **Αρνητική σύμφωνη γνώμη:** το «αποφασίζον» όργανο δεσμεύεται να μην εκδώσει την πράξη. Συνιστά εκτελεστή πράξη και προσβάλλεται αυτοτελώς στα δικαστήρια.

• **Υποχρεωτική γνωμοδότηση:** είναι αυτοτελής διοικητική πράξη. Έχει εκτελεστό χαρακτήρα. Δεσμεύει το αποφασίζον όργανο να εκδώσει πράξη με όμοιο περιεχόμενο.

Eclass4U

The best Choice for you

Ανάκληση Διοικητικών Πράξεων

- Η διοικητική πράξη διαφέρει από τη δικαστική απόφαση στο ότι η πρώτη δεν δημιουργεί δεδικασμένο, η ρύθμιση, δηλαδή, που επιφέρει δεν έχει πάγιο χαρακτήρα.
- Αυτό ακριβώς το γεγονός είναι που επιτρέπει την, υπό περιορισμούς, ανάκληση των ατομικών διοικητικών πράξεων.
- Κατά κανόνα, οι νόμιμες ατομικές διοικητικές πράξεις, από τις οποίες οι διοικούμενοι απέκτησαν δικαιώματα, δεν ανακαλούνται, ούτε λόγω μεταγενέστερης μεταβολής των απόψεων της Διοίκησης.

Κατ' εξαίρεση ανακαλούνται:

- α) για λόγους δημόσιου συμφέροντος,
- β) αν ο διοικούμενος δεν συμμορφώνεται προς τους όρους από τους οποίους εξαρτήθηκε η ισχύς της πράξης
- γ) αν δεν έχουν απορρεύσει από αυτήν δικαιώματα του διοικούμενου.

Ελεύθερα ανακλητές

είναι οι παράνομες ατομικές διοικητικές πράξεις, έστω κι αν από αυτές δημιουργήθηκαν δικαιώματα των διοικουμένων, υπό την προϋπόθεση ότι η ανάκληση θα λάβει χώρα μέσα σε εύλογο χρόνο (έως 5 έτη από την έκδοση της πράξης). Μετά την πάροδο του παραπάνω εύλογου χρόνου η Διοίκηση έχει το δικαίωμα να ανακαλέσει μια παράνομη ατομική πράξη, αν:

γ) γίνεται για τη συμμόρφωση της Διοίκησης σε ακυρωτική απόφαση του ΣτΕ

α) οδηγήθηκε στην έκδοσή της από απατηλή ενέργεια του διοικουμένου

β) πρόκειται για λόγους δημόσιου συμφέροντος

Μη αναδρομική ισχύς των Διοικητικών Πράξεων

Το άρθρο 2 του Αστικού Κώδικα ορίζει ότι ο νόμος ορίζει επί του μέλλοντος και δεν έχει αναδρομική ισχύ».

Αναδρομικότητα νόμου επιτρέπεται κατ' εξαίρεση στις κάτωθι περιπτώσεις:

α) για ποινικούς νόμους, που προβλέπουν ηπιότερες διατάξεις για τον κατηγορούμενο

β) για φορολογικούς νόμους που αφορούν μόνο το προηγούμενο οικονομικό έτος

γ) για ερμηνευτικές διατάξεις του νόμου

Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η αναδρομική ισχύς των διοικητικών πράξεων στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) όταν αυτή προβλέπεται ρητά από τις σχετικές διατάξεις νόμου
- β) όταν η Διοίκηση ειδίδει μια πράξη σε συμμόρφωση προς ακυρωτική δικαστική απόφαση
- γ) όταν ακυρώνεται μια διοικητική πράξη για λόγους τυπικούς και η Διοίκηση ειδίδει νέα πράξη με το ίδιο περιεχόμενο που βασίζεται στα ίδια πραγματικά και νομικά περιστατικά.
- δ) όταν έχει ανακληθεί παράνομη ατομική διοικητική πράξη

Αιτιολογία Διοικητικών Πράξεων

- Με τον όρο «**αιτιολογία διοικητικής πράξης**» εννοούμε την αναφορά των κρίσιμων διατάξεων και των γενικότερων σκέψεων της Διοίκησης, βάσει των οποίων εκδίδεται αυτή, η διαπίστωση των πραγματικών και νομικών καταστάσεων που δικαιολογούν την έκδοσή της και η υπαγωγή τους στις νομικές έννοιες της εφαρμοστέας διάταξης νόμου.
- Δηλαδή η αιτιολογία αφορά τόσο στη νομιμότητα όσο και στην σκοπιμότητα της διοικητικής πράξης.
- Οι κανονιστικές πράξεις της Διοίκησης δεν έχουν ανάγκη αιτιολόγησης εκτός εάν προβλέπεται το αντίθετο από την διάταξη που εξουσιοδοτεί τη διοίκηση για την έκδοσή τους.
- Στις ατομικές διοικητικές πράξεις επιβάλλεται η αιτιολόγηση λόγω του επαχθούς χαρακτήρα που έχουν για το διοικούμενο. Η αιτιολογία πρέπει να είναι ειδική, επαρκής και μπορεί να προκύπτει και από τα στοιχεία του φακέλου.

α. Τεκμήριο νομιμότητας («κύρος» - «εγκυρότητα»)

β. Παρεμπίπτων έλεγχος της διοικητικής πράξης («διηνεκής»)

γ. Απαγόρευση του παρεμπίπτοντος ελέγχου για την ατομική μετά την προθεσμία για την ευθεία προσβολή της

δ. Εκτελεστότητα – διοικητικός καταναγκασμός

(υποχρεωτικότητα – κυρώσεις – εξαναγκασμός)

ε. Η ελαττωματική διοικ. πράξη / ανυπόστατη – άκυρη – ακυρώσιμη